

Predmet C-390/23

**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda**

Datum podnošenja:

27. lipnja 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Sąd Najwyższy (Poljska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

13. lipnja 2023.

Žalitelj:

Rzecznik Finansowy

Druga stranka u žalbenom postupku:

Bank AG S.A.

Predmet glavnog postupka

Postupak za izdavanje platnog naloga na temelju mjenice – Izvanredna žalba protiv platnog naloga – Povreda načela vladavine prava, načela obvezanosti međunarodnim pravom, načela zaštite potrošača zbog toga što po službenoj dužnosti nije ispitana nepoštenost ugovornih odredbi u ugovoru o kreditu te zbog toga što nije ispitano je li ugovor o kreditu valjan nakon uklanjanja nepoštenih ugovornih odredbi

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Tumačenje članka 19. stavka 1. drugog podstavka UEU-a u vezi s člankom 47. drugim stavkom Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u dalnjem tekstu: Povelja) – Sudjelovanje suca porotnika u odlučivanju suda posljednjeg stupnja (Sąd Najwyższy (Vrhovni sud, Poljska)) o izvanrednom pravnom lijeku (izvanredna žalba)

Prethodno pitanje

Protive li se članku 19. stavku 1. drugom podstavku Ugovora o Europskoj uniji u vezi s člankom 47. drugim stavkom Povelje Europske unije o temeljnim pravima nacionalne odredbe kojima se predviđa da sud posljednjeg stupnja (Sąd Najwyższy (Vrhovni sud)) koji razmatra izvanredni pravni lijek (izvanredna žalba) protiv pravomoćne odluke redovnog suda odlučuje u sastavu u kojem sudjeluje osoba (sudac porotnik Sąda Najwyższyego (Vrhovni sud)):

1. koja nije sudac Sąda Najwyższyego (Vrhovni sud);
2. koju je na dužnost imenovala:
 - (a) izravno zakonodavna vlast, običnom većinom glasova, te koja je na tu dužnost imenovana
 - (b) na temelju općenitih i neprovjerljivih kriterija za odabir,
 - (c) u postupku bez mogućnosti sudskog nadzora imenovanja,
 - (d) na mandat od četiri godine;
3. i koju zakonodavna vlast može razriješiti, što također ne podliježe sudskom nadzoru[?]

Navedene odredbe prava Unije

Ugovor o Europskoj uniji: članak 19. stavak 1. drugi podstavak

Povelja Europske unije o temeljnim pravima: članak 47. drugi stavak

Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima [odredbama] u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Navedene odredbe nacionalnog prava

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Ustav Republike Polske), članci 178., 179., 180., 182., 183.;

Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Zakon od 8. prosinca 2017. o Vrhovnom суду), članak 1., članci 59. do 62., članak 64. stavci 1. i 2., članak 65., članak 67. stavak 1., članak 71., članak 77. stavak 1., članak 89., članak 91. stavak 1., članak 94. stavak 1.;

Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Zakon od 27. srpnja 2001. o organizacji redovnih sudova), članak 166.;

Uchwała Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 listopada 1990 r. – Regulamin Senatu (Odluka Senata Republike Poljske od 23. studenoga 1990. – Poslovnik Senata), članak 92. stavak 2.a, članak 96.c stavak 1., članak 96.f.

Sažeti prikaz činjeničnog stanja i postupka

- 1 Tuženici su 2. kolovoza 2005. tužiteljevu pravnom predniku stavili na raspolaganje bjanko mjenicu s klauzulom „bez prigovora” kao osiguranje potraživanja banke koja proizlaze iz ugovora o hipotekarnom zajmu od 2. kolovoza 2005. U slučaju da tuženici ne poštaju odredbe ugovora o zajmu, tužitelj je imao pravo ispuniti mjenicu iznosom koji odgovara tužiteljevim potraživanjima uvećanima za kamate i navesti datum plaćanja prema svojoj volji. Tužitelj je bio dužan obavijestiti izdavatelja o ispunjavanju mjenice preporučenim pismom poslanim najmanje sedam dana prije dospijeća, a obavijest o prispijeću na zadnju adresu koja je poznata tužitelju trebala je značiti da je pismo kojim se obavještava o ispunjavanju mjenice djelotvorno dostavljeno. Mjenica se mogla prenijeti indosamentom s klauzulom „bez obvezе”. Tužitelj je 20. studenoga 2018. ispunio bjanko mjenicu koju je posjedovao na iznos od 24 844,96 švicarskih franaka i naveo datum plaćanja 4. prosinca 2018. Dopisima od 20. studenoga 2018. tužitelj je pozvao tuženike da otkupe mjenicu s datumom plaćanja 4. prosinca 2018. Osoba A.K. primila je poziv za otkup mjenice 27. studenoga 2018., a korespondencija upućena osobi M.S. vraćena je tužitelju jer je tuženik nije primio.
- 2 Platnim nalogom od 30. travnja 2019., koji je izdan u okviru postupka za izdavanje platnog naloga na temelju mjenice povodom tužbe koju je 11. veljače 2019. podnijelo društvo Bank AG (dioničko društvo) Podružnica u Poljskoj, Sąd Okręgowy w Legnicy (Okružni sud u Legnici, Poljska) naložio je tuženicima, osobama M.S. i A.K., da solidarno plate tužitelju iznos od 24 844,96 švicarskih franaka uvećan za zakonske zatezne kamate, računajući od 5. prosinca 2018. do dana plaćanja, te iznos od 4800 poljskih złota na ime povrata troškova postupka, u roku od dva tjedna od dostave naloga za plaćanje.
- 3 Sąd Okręgowy w Legnicy (Okružni sud u Legnici) istaknuo je da prilikom izdavanja platnog naloga sud ne ispituje je li mjenica ispunjena u skladu sa sadržajem izjave o mjenici. Prigovor o neusklađenosti sadržaja ispunjene mjenice sa sadržajem mjeničnog sporazuma i u njemu sadržanog ovlaštenja primatelja bjanko mjenice za ispunjavanje mjenice ispituje se tek u drugoj fazi postupka za izdavanje platnog naloga zbog eventualnog prigovora koji je podnio mjenični dužnik koji je također dužan navesti tu okolnost.
- 4 Sąd Okręgowy w Legnicy (Okružni sud u Legnici) utvrdio je na temelju toga da su ispunjeni uvjeti za izdavanje platnog naloga u okviru postupka za izdavanje platnog naloga.
- 5 Tijekom postupka za izdavanje platnog naloga tuženici nisu podnijeli prigovore protiv platnog naloga te je stoga platni nalog postao pravomoćan 1. lipnja 2019.

- 6 Financijski ombudsman podnio je izvanrednu žalbu protiv te odluke. Naveo je da se tom odlukom, s jedne strane, povređuju načela slobode te ljudska i građanska prava utvrđena Ustavom, što znatno utječe na ishod predmeta, a uključuje povredu obveze državnih tijela da djeluju na temelju i u granicama zakona, nepoštovanje obveze da se prilikom tumačenja nacionalnog prava uzima u obzir pravo Unije, osobito Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima [odredbama] u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.) te povredu načela zaštite potrošača kao slabije stranke u građanskopravnom odnosu s prodavateljem robe ili pružateljem usluga u smislu obveze države utvrđene člankom 76. Ustava.
- 7 Financijski ombudsman naveo je da se, s druge strane, tom odlukom povređuju odredbe materijalnog prava jer je u tom predmetu odbijena primjena članka 385.¹ stavka 1. Kodeksa cywilnog (Građanski zakonik) u vezi s člankom 385.¹ stavkom 3. Građanskog zakonika i, slijedom toga, jer se po službenoj dužnosti nije ispitala nepoštenost odredbi ugovora o kreditu, što u konačnici dovodi do odbijanja dodjele zaštite potrošačima, te jer je iz primjene izuzet članak 58. stavak 1. Građanskog zakonika, što se odražava u neispitivanju toga bi li ugovor o kreditu bio valjan da se iz njega uklone nedopuštene ugovorne odredbe.
- 8 Na temelju navedenog ombudsman je zahtijevao da se pobijana odluka poništi u cijelosti i da se predmet vратi Sądu Okręgowemu w Legnicy (Okružni sud u Legnici) na ponovno odlučivanje. U odgovoru na izvanrednu žalbu tužitelj je zahtijevao da se izvanredna žalba odbije.

Sažeti prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 9 Postupak pred Sądem Najwyższym (Vrhovni sud) vodi se zbog podnošenja izvanredne žalbe, odnosno izvanrednog pravnog lijeka protiv pravomoćnih sudskeih odluka. Institut izvanredne žalbe namijenjen je tomu da se iz pravnog prometa uklone pravomoće sudske odluke koje imaju određene, kvalificirane nedostatke. Ti nedostaci moraju biti ključni s obzirom na demokratsko načelo vladavine prava kojim se ostvaruje načelo socijalne pravde.
- 10 Rješenjem od 17. studenoga 2021., I NSNc 260/21, Sąd Najwyższy (Vrhovni sud) uputio je Sudu prethodna pitanja koja se odnose na pitanje dopuštenosti pobijanja pravomoćnih odluka korištenjem izvanredne žalbe kako bi se osigurala djelotvornost prava Unije (predmet C-720/21). Međutim, Sąd Najwyższy (Vrhovni sud) smatra da treba pojasniti može li, s obzirom na zahtjeve iz Ugovorā, mehanizam pobijanja pravomoćnih odluka u državi članici biti oblikovan na način da se u sastavu suda posljednjeg stupnja koji razmatra tu vrstu predmeta nalaze osobe koje nisu profesionalni suci (čak ni pravnici) i čiji se način imenovanja razlikuje od načina imenovanja sudaca te koji nemaju sva jamstva neovisnosti predviđena za suce.
- 11 Rješavanje navedene dvojbe izravno će utjecati na sastav suda koji razmatra ovaj predmet. Potvrđan odgovor zahtijevao bi zanemarivanje odredbi kojima se

određuje sastav u kojem Sąd Najwyższy (Vrhovni sud) razmatra izvanredne žalbe, kako bi se osiguralo da u tom sastavu sudjeluju samo profesionalni suci.

- 12 Potreba za pojašnjenjem tih dvojbi proizlazi iz položaja Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) u pravosudnom sustavu. Sąd Najwyższy (Vrhovni sud) sud je o kojem je riječ u članku 267. UEU-a, odnosno sud protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka. U skladu s člankom 183. stavkom 1. Ustava Republike Poljske, osnovna zadaća Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) jest sudski nadzor nad odlukama redovnih i vojnih sudova. U tom pogledu, „tipične“ aktivnosti Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) jesu radnje koje se poduzimanju u vezi s razmatranjem pravnih lijekova i donošenje odluka kojima se rješavaju pravna pitanja. *A contrario*, razmatranje izvanrednih žalbi posebna je aktivnost Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) koja istodobno predstavlja sudovanje.
- 13 Dvojbeno je pitanje uključivanja porotnika, odnosno neprofesionalnih predstavnika društva, u sastav suda koji odlučuje o predmetu povodom izvanredne žalbe u kontekstu opsega postupovnih radnji koje u okviru te vrste postupaka poduzima Sąd Najwyższy (Vrhovni sud). Nedvojbeno je da te radnje zahtijevaju ne samo pravno obrazovanje, nego i znatno znanje iz područja prava. Međutim, porotnici ne samo da se ne moraju isticati izvanrednim pravnim znanjem, nego čak ni ne moraju biti pravnici niti imati bilo kakvo sveučilišno obrazovanje. Prihvaćeno rješenje čini se na prvi pogled ne samo nerazumnim, nego i nespojivim sa sustavom. Naime, njime se uvodi sudjelovanje društvenog (neprofesionalnog) čimbenika na mjesto gdje se ne provodi ni izvođenje dokaza niti se ocjenjuju dokazi, nego se isključivo ispituje pravilnost primjene odredbi materijalnog i postupovnog prava te se konkretno ocjenjuje ustavnost sudske odluke. Nedjelotvornost ili neprimjerenošć pravnih rješenja sama po sebi ne povređuje odredbe Ugovorâ, ali dvojbena je struktura instituta sudaca porotnika Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) u kontekstu obilježja koje sud mora imati u smislu članka 19. stavka 1. drugog podstavka UEU-a u vezi s člankom 47. drugim stavkom Povelje.
- 14 Kao što je to u više navrata navedeno u sudskej praksi Suda, kako bi se zajamčilo da sud može osigurati djelotvornu sudske zaštitu koja se zahtijeva navedenim odredbama, ključno je očuvanje njegove neovisnosti. Sąd Najwyższy (Vrhovni sud) u tom se pogledu poziva na presude: od 24. lipnja 2019., Komisija/Poljska (Neovisnost Vrhovnog suda) (C-619/18, EU:C:2019:531, t. 109. i 111.); od 6. listopada 2021., W.Z. (Vijeće za izvanrednu kontrolu i javne poslove pri Vrhovnom sudu – Imenovanje) (C-487/19, EU:C:2021:798, t. 110.) i od 19. studenoga 2019., A.K. i dr. (Neovisnost disciplinskog vijeća Vrhovnog suda) (C-585/18, C-624/18 i C-625/18, EU:C:2019:982, t. 127. do 129.).
- 15 Činjenica da suci porotnici Sąda Najwyższyjeg (Vrhovni sud) nisu profesionalci ne protivi se tomu da se ispituje i pitanje njihove neovisnosti. Naime, ključno je da određeni subjekt može izvršavati sudačku dužnost, a nedvojbeno je da neprofesionalni suci to mogu, kako bi ga se moglo smatrati „sudom“ u smislu članka 19. stavka 1. drugog podstavka UEU-a (vidjeti presudu od 16. srpnja

2020., Governo della Repubblica italiana (Status talijanskih mirovnih sudaca), C-658/18, EU:C:2020:572, t. 76.).

- 16 Sąd Najwyższy (Vrhovni sud) dvoji u pogledu toga ispunjavaju li suci porotnici Sąda Najwyższyego (Vrhovni sud) navedene kriterije, a time i može li se tijelo u čijem sastavu zasjedaju smatrati „sudom” u smislu Ugovorā. Dvojbe u tom pogledu proizlaze iz nekoliko okolnosti koje se razmatraju zajedno i opisuju u nastavku.
- 17 Kao prvo, postupak odabira sudaca porotnika Sąda Najwyższyego (Vrhovni sud) znatno se razlikuje od postupaka koji se primjenjuju u odnosu na profesionalne suce. Suce imenuje predsjednik Republike Polske na neodređeno vrijeme i na prijedlog Krajowe Rade Sądownictwa (Državno sudbeno vijeće, Poljska). S druge strane, suce porotnike Sąda Najwyższyego (Vrhovni sud) izravno imenuje tijelo zakonodavne vlasti, odnosno Senat. U kontekstu postupka odabira sudaca u presudi od 2. ožujka 2021., A.B. i dr. (Imenovanje sudaca Vrhovnog suda – Pravno sredstvo), C-824/18 (EU:C:2021:148, t. 43., 131. do 137.), Sud je utvrdio da činjenica da suce predstavljene predsjedniku Republike Polske za imenovanje odabire Državno sudbeno vijeće sastavljeno od sudaca koje ne biraju njihovi kolege nego Sejm, odnosno drugo tijelo zakonodavne vlasti u Poljskoj, ne jamči u dovoljnoj mjeri neovisnost jer može dovesti do toga da članovi Državnog sudbenog vijeća budu podređeni političkoj vlasti koju zastupa Sejm. Ta se razmatranja još jasnije odnose na postupak odabira sudaca porotnika Sąda Najwyższyego (Vrhovni sud), a dvojbe u tom pogledu *a minori ad maius* čine se još ozbiljnijima. Senat odabire suce potpuno samostalno, odnosno njegovu odabiru ne prethodi nikakav zaseban postupak pred drugim javnim ustavnim tijelom. U nijednoj fazi tog postupka ne sudjeluju suci (neizravno ili izravno). Odabir provode izravno političari.
- 18 Kao drugo, Senatov odabir ne podliježe nikakvom nadzoru sudske vlasti. To je znakovito jer je u presudi od 2. ožujka 2021., A.B. i dr. (Imenovanje sudaca Vrhovnog suda – Pravno sredstvo), C-824/18 (EU:C:2021:148, t. 156.), Sud utvrdio da, iako se nepostojanje mogućnosti podnošenja pravnog sredstva u kontekstu postupka imenovanja na mjesta sudaca najvišeg nacionalnog suda u određenim slučajevima može pokazati neproblematičnim s obzirom na zahtjeve koji proizlaze iz prava Unije, osobito iz članka 19. stavka 1. drugog podstavka UEU-a, to ne vrijedi u slučaju odredbi kojima se ukida djelotvornost pravnih sredstava koja su do tada postojala. Uvođenje instituta sudaca porotnika Sąda Najwyższyego (Vrhovni sud) (Ustawom o Sądzie Najwyższym (Zakon o Vrhovnom суду) iz 2017.) koje izravno odabire zakonodavna vlast, bez mogućnosti sudskega nadzora tog imenovanja, predstavlja nazadovanje u odnosu na prethodno stanje u kojem je taj nadzor osiguran u odnosu na sve članove sastava suda (odnosno profesionalne suce).
- 19 Kao treće, prilikom odabira sudaca porotnika Sąda Najwyższyego (Vrhovni sud), Senat se vodi samo sebi poznatim kriterijima za odabir, što također dovodi do zaključka da je odabir u tom pogledu potpuno diskrecijski. Zakonski kriteriji za

odabir vrlo su općeniti i diskrecijski. Zahtjevi utvrđeni člankom 60. Zakona o Vrhovnom sudu koje mora ispunjavati kandidat za suca porotnika Suda Najwyższyego (Vrhovni sud) samo su apsolutni minimum koji se zahtijeva od kandidata za navedenu dužnost. Ispunjava ih većina građana Republike Poljske. Međutim, ne postoje odredbe kojima bi se precizirali ti općeniti formalni uvjeti. Ni u Poslovniku Senata kojim se precizira postupak odabira sudaca porotnika Suda Najwyższyego (Vrhovni sud) ne navodi se ništa u tom pogledu. Odluka Senata o odabiru sudaca porotnika Suda Najwyższyego (Vrhovni sud) ne mora biti obrazložena. Sve to čini odabir sudaca porotnika Suda Najwyższyego (Vrhovni sud) potpuno diskrecijskim i utemeljenim na volji političke većine.

- ~~20 Kao četvrti, do dodatnih dvojbi u pogledu neovisnosti sudaca porotnika Suda Najwyższyego (Vrhovni sud) dovodi i njihov mandat i mogućnost ponovnog odabira. Mandat sudaca porotnika Suda Najwyższyego (Vrhovni sud) traje četiri godine. Ne postoji normativno uređenje kojim se zabranjuje ponovno kandidiranje ili ograničava broj mandata za izvršavanje navedene dužnosti. To, uz gotovo potpunu diskrecijsku ovlast Senata u pogledu odabira sudaca porotnika Suda Najwyższyego (Vrhovni sud), može dovesti do narušavanja njihove neovisnosti.~~
- ~~21 Kao peto, Senat također ima pravo razriješiti suca porotnika Suda Najwyższyego (Vrhovni sud). Točno je da Senat ~~to~~ može učiniti isključivo na zahtjev prvog predsjednika Suda Najwyższyego (Vrhovni sud) i samo u situaciji utvrđenoj propisima, ali okolnost koja to omogućuje, odnosno „ponašanje nespojivo s dostojanstvom suda”, toliko je nejasna da dovodi do opasnosti od zlouporabe u tom pogledu. Dvojbe u pogledu usklađenosti navedenog uređenja s odredbama UEU-a dodatno se pojačavaju analizom odredbi Poslovnika Senata. Njime se dodatno precizira postupak razrješenja suca porotnika Suda Najwyższyego (Vrhovni sud), ali uopće se ne odnosi na pretpostavke (razloge) kojima se opravdava razrješenje suca porotnika Suda Najwyższyego (Vrhovni sud). U njemu se samo navodi da do razrješenja „dolazi isključivo u slučajevima utvrđenima zakonom – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Zakon o organizacji redowych sądów)”. Tu ocjenu ne mijenja postupak povezan s razrješenjem suca porotnika Suda Najwyższyego (Vrhovni sud) uređen tim zakonom, u vezi s Poslovnikom Senata. Njime se nedvojbeno ograničava sloboda postupanja tijelâ u tom pogledu i jamči se da će sudac porotnik Suda Najwyższyego (Vrhovni sud) kojeg se razrješava biti saslušan, ali sudac porotnik Suda Najwyższyego (Vrhovni sud) kojeg se razrješava nema mogućnost osporavanja tih radnji pred sudom. U tom kontekstu također ne postoje ograničenja u pogledu dopuštenosti pokretanja postupka razrješenja suca porotnika Suda Najwyższyego (Vrhovni sud), primjerice s obzirom na predmete koji su u tijeku i u kojima on sudjeluje. Teoretski, to omogućuje da se neizravno utječe na dinamiku postupka razmatranja izvanrednih žalbi. Odluka kojom se razrješava sudac porotnik Suda Najwyższyego (Vrhovni sud) ne podliježe nikakvom postupku provjere pred Senatom (primjerice u okviru zahtjeva za ponovno razmatranje predmeta) ni pred neovisnim sudom. Ta se odluka donosi običnom većinom glasova te stoga razrješenje suca porotnika Suda Najwyższyego (Vrhovni sud) načelno ne zahtijeva širi politički konsenzus.~~

- 22 Proizvoljnost tog postupka Senata treba ocjenjivati s obzirom na presudu Suda od 24. lipnja 2019., Komisija/Poljska (Neovisnost Vrhovnog suda) (C-619/18, EU:C:2019:531, t. 75. i 77.) u kojoj je istaknuto da sloboda sudaca u odnosu na bilo kakve vanjske utjecaje ili pritiske zahtijeva određena jamstva kojima se može zaštititi osoba pojedinaca koji su zaduženi za suđenje, kao što je nesmjenjivost. S obzirom na sudsku praksu Suda, skup jamstava koja su bitna za očuvanje neovisnosti pravosuđa predstavljaju pravila kojima se definiraju, među ostalim, ponašanja koja predstavljaju stegovne povrede, propisuje postupanje neovisnog tijela u skladu s postupkom kojim se u potpunosti jamče prava sadržana u člancima 47. i 48. Povelje, osobito pravo obrane, i predviđa mogućnost osporavanja odluka stegovnih tijela (presuda od 25. srpnja 2018., Minister for Justice and Equality (Nedostaci u pravosudnom sustavu), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, t. 67.). Jamstva neovisnosti i nepristranosti sudova zahtijevaju da predmetno tijelo potpuno autonomno izvršava svoje funkcije, zaštićeno od vanjskih intervencija ili pritisaka koji bi mogli ugroziti neovisnost prosudbe njegovih članova i utjecati na njihove odluke, uz poštovanje objektivnosti i bez postojanja ikakvog interesa u pogledu rješenja spora. Ta jamstva nedvojbeno ne postoje u odnosu na suce porotnike Suda Najwyższyego (Vrhovni sud).
- 23 S obzirom na navedene dvojbe, kao i ulogu sudaca porotnika Suda Najwyższyego (Vrhovni sud) koji prilikom odlučivanja u predmetima povodom izvanrednih žalbi imaju ovlast kontrolirati i poništiti pravomoćne odluke redovnih sudova, Sąd Najwyższy (Vrhovni sud) odlučio je kao u izreci rješenja.

RADNI DOKTOR